

αλύτης - αλήτης

Τρίτη, 25 Δεκεμβρίου 2012

2:31 πμ

ἀλήτ-ης [ἄ], ου, Dor. **ἀλάτας**, α, ό; voc. **ἀλήτα** [S.OC1096](#), Dor. **ἀλάτα** [ib.165](#): (ἀλάομαι):—*wanderer, vagabond*, Hom. only in *Od.*, always of beggars ([17.420](#), al.); in Trag. also of exiles, *A.Ag.*1282, *Ch.*1042, *S.OC50*, 746, *E.Heracl.*224, *Supp.*280 (lyr.):—τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων *one who has wandered in long labour*, *S.Aj.*888.

2. as Adj., *vagrant, roving*, πόδ' ἀλάταν [E.El.139](#) (anap.); βίος ἀλήτης [Hdt.3.52](#); in later Prose, ἄνδρες [D.Chr.1.9](#):—so also fem. **ἀλήτις**, ἴδος, [D.P.490](#) (as v.1.); name of song in honour of Erigone, [Ath.14.618e](#), [Poll.4.55](#), [Hsch.](#) s.v.; cf. ἑώρα II.

p. 64

ἀλύτης, ου, ό, *police-officer at Olympic games (and elsewhere)*, *Inscr.Olymp.*483, [EM72.14](#).

p. 74

Etymologicum Magnum, Etymologicum magnum. {4099.001} close

Ἀλυτάρχης: Ὁ τῆς ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγωνί
εὐκοσμίας ἄρχων. Ἥλειοι γὰρ τοὺς ραβδοφόρους
ἢ μαστιγοφόρους παρὰ τοῖς ἄλλοις καλουμένους (15)
ἀλύτας καλοῦσι, καὶ τὸν τούτων ἄρχοντα ἀλυτάρ- (15)
χην. Ἦδυλος δὲ εἰς τὰ ἐπιγράμματα Καλλιμά-
χου διὰ δύο λάμβδα ὀνομάζει τοὺς ἀλύτας ἀλλύτας.
Μεθόδιος.